

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8ECdo/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 8310205884
Dátum vydania rozhodnutia: 22. júla 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górász
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8310205884.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnému Y., bývajúcemu vo B., o vymoženie 831,84 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Er/456/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2014, sp. zn. 5CoE/85/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove uznesením z 23. septembra 2014, sp. zn. 5CoE/85/2014 odmietol odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Humenné z 5. júna 2014, č. k. 21Er/456/2010-76, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú. Odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len ako „O.s.p.“) z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie podľa § 202 ods. 2 O.s.p. prípustné. Odvolanie oprávnenej totiž smeruje proti uzneseniu vydanému podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a tento poriadok prípustnosť odvolania proti uzneseniu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú inak neupravuje.
2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť „Okresnému súdu v Humennom“.
Tvrdí, že odvolaním napadla uznesenie exekučného súdu vydané podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, proti ktorému uzneseniu ustanovenie § 58 ods. 5 Exekučného poriadku odvolanie pripúšťa. Odvolací súd preto odmietnutím odvolania jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. (v čase podania dovolanie malo

byť zrejme správne podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., poznámka dovolacieho súdu).

3. Povinný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

4. Dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť uvedeným dňom, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a v možnosti uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

6.1. Dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania ani pre odmietnutie dovolania, vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

6.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

7. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 6.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

8. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 (viď napríklad, sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8.1. Do uvedeného dňa bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon výslovne pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

8.2. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p.

8.3. Oprávnená dovolaním napadla také uznesenie odvolacieho súdu, ktorý nemá znaky uznesení, proti ktorým bolo dovolanie prípustné podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015.

9. V danom prípade by preto dovolanie oprávnenej vyvolalo ňou sledovaný procesný účinok iba vtedy, ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v ustanovení § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015.

10. Oprávnená nenamietala existenciu procesných väd konania uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

10.1. Oprávnená tvrdí, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a že jej dovolanie je prípustné podľa tohto ustanovenia. Za právneho stavu do 30. júna 2016 sa odňatím možnosti konať pred súdom rozumel procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania [v zmysle § 18 O.s.p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

10.2. Najvyšší súd už v minulosti opakovane zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady; rozhodujúcim bolo výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (vid' napríklad 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016).

10.3. Oprávnená namieta, že jej bola odňatá možnosť realizovať jej procesné oprávnenia tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako neprípustné, hoci podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku bolo prípustné. Oprávnená ale tak robí neopodstatnene.

11. Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, v znení v čase rozhodnutia odvolacieho súdu, proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h) a k) je prípustné odvolanie. Odvolaním oprávnenej napadnutým uznesením ale exekučný súd nerozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, v znení v čase rozhodnutie exekučného súdu (proti ktorému rozhodnutiu by bolo odvolanie prípustné), ale exekúciu vyhlásil za neprípustnú; exekučný súd exekúciu zastavil až uznesením zo 6. novembra 2014, č. k. 21Er/456/2010-95, ktoré uznesenie, keďže proti nemu odvolanie nebolo podané, nadobudlo právoplatnosť 24. januára 2015.

12. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie oprávnenej nevyvolalo v danom prípade procesný účinok, ktorý by po 1. júli 2016 umožňoval uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Najvyšší súd preto jej dovolanie (neprípustné podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania) odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o náhrade trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

